

... ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ...

Ζούμε σε μια εποχή όπου εντείνεται η επίθεση πάνω στις ζωές μας από το κράτος και το κεφαλαίο στην προσπάθειά τους για άντληση του μέγιστου δυνατού κέρδους και διαιώνιση της εξουσίας τους. Αυτό επιτυγχάνεται κυρίως με την διάχυση εξουσιαστικών σχέσεων και δομών μέσα στο κοινωνικό σύνολο και με την προσπάθεια για την εμπορευματοποίηση του χώρου, του χρόνου και των αναγκών μας. Ο χρόνος μας εμπορευματοποιείται καθώς είμαστε αναγκασμένοι καθημερινά να σπαταλάμε ένα μεγάλο μέρος της ζωής μας πουλώντας την εργατική μας δύναμη προκειμένου να επιβιώσουμε αλλά και με την προσπάθεια ένταξης του υποτιθέμενου «ελεύθερου» χρόνου μας στην καταναλωτική διαδικασία. Επίσης άγια τακτική κάθε εξουσίας είναι να εκμεταλλεύεται φυσικές ανάγκες του ανθρώπου (επικοινωνία, διασκέδαση, παιχνίδι . . .) στην προσπάθεια παραγωγής μεγαλύτερου κέρδους και ελέγχου πάνω στις ζωές μας.

Από τη διαδικασία εμπορευματοποίησης δεν θα μπορούσαν να λείπουν και οι δημόσιοι χώροι όπως πάρκα, πλατείες, πεζόδρομοι κ.τ.λ. Οι δημόσιοι χώροι ανέκαθεν αποτελούσαν χώρους συνεύρεσης εκπληρώνοντας έτσι φυσικές ανάγκες των ανθρώπων όπως η αδιαμεσολάβητη επικοινωνία. Τα αφεντικά όμως δεν αφήνουν τίποτε ανεκμετάλλευτο. Έτσι πάρκα και παράλιες περιφράσσονται, η ελεύθερη πρόσβαση αντικαθίσταται από υποχρεωτικό αντίτιμο (εισιτήριο), πλατείες ενοικιάζονται σε επιχειρηματίες για εμπορική εκμετάλλευση (η πλ. Δροσοπούλου αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα), ολόκληρες γειτονιές μπαίνουν σε πρόγραμμα ανάπλασης (π.χ. προσφυγικά στη Λ. Αλεξάνδρας στην Αθήνα) και οι ιδιωτικοί χώροι (μαγαζιά, καφετερίες...) επεκτείνονται εις βάρος των δημόσιων (βλ. Ραδινού, Πλ.Ολγας, Γεροκοστοπούλου). Την ίδια ώρα εντείνεται η καταστολή καθώς οι δρόμοι, οι πλατείες και ολόκληρη η πόλη γεμίζει από κάμερες, security, πεζές περιπολίες και ασφαλίτες και οι επιχειρήσεις «σκούπα» ενάντια σε μετανάστες, άστεγους, μικροπωλητές, τοξικομανείς και σε όλους όσους χαλάνε την βιτρίνα της πόλης αυξάνονται. Σημαντικό ρόλο στην επιτάχυνση όλων των παραπάνω παίζει και η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων. Ειδικά στην Πάτρα που είναι ολυμπιακή πόλη και πολιτιστική πρωτεύουσα 2006. Ως γνωστόν το λιμάνι της Πάτρας θα δεχθεί ένα μεγάλο αριθμό τουριστών και οι ευκαιρίες για κέρδη από την μεριά των αφεντικών είναι τεράστιες. Έτσι αυτό που προέχει είναι η «ωραία» εικόνα της πόλης, μια εικόνα η οποία πατάει όλο και πιο πολύ πάνω στις ζωές μας, μια εικόνα η οποία δεν είναι τίποτε άλλο από μια προμελετημένη προσπάθεια για την δημιουργία πόλεων – φυλακών όπου τα πάντα θα ελέγχονται και οι εστίες του κέρδους και της κατανάλωσης θα κατακλύζουν τα πάντα.

Τα οικονομικά οφέλη του κράτους και των αφεντικών είναι προφανή καθώς όλα τα παραπάνω δεν γίνονται για να ικανοποιηθούν ανάγκες των ανθρώπων αλλά για να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της εμπορευματικής διαδικασίας και η απρόσκοπτη ροή του χρήματος. Είναι γνωστόν ότι ο Δήμος ενοικιάζει δημόσιους χώρους σε επιχειρηματίες χωρίς να ρωτάει φυσικά κανέναν από όσους τους χρησιμοποιούν και κινούνται καθημερινά σ' αυτούς. Πέρα από την οικονομική πτυχή του θέματος εξίσου σημαντικό για τους κυρίαρχους είναι να μας θυμίζουν ότι τίποτα πλέον δεν μας ανήκει και ότι αυτοί είναι οι διαχειριστές των δημόσιων χώρων.

Για να περιοριστούν οι αντιδράσεις της κοινωνίας απέναντι στους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς, χρησιμοποιείται ένας τεράστιος μηχανισμός προπαγάνδας με κύριο εκφραστή τα Μ.Μ.Ε, ο οποίος έχει ως σκοπό την απόσπαση της κοινωνικής συναίνεσης κάνοντας λόγο για αναβάθμιση γειτονιών και δίνοντας ένα θετικό περιεχόμενο στην έννοια “ανάπλαση” παρουσιάζοντας την ως απαραίτητη για την καλύτερευση της ζωής μας και όχι ως αυτό που πραγματικά είναι, δηλαδή καταστροφή των δημόσιων χώρων και ανασύνθεση τους έτσι ώστε να επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερος έλεγχος και μεγαλύτερες ευκαιρίες κέρδους. Σίγουρα από την ανάπλαση κάποιοι έχουν κέρδος (έμποροι, μαγαζάτορες κ.τ.λ.). Θεωρούμε ότι εμείς δεν έχουμε κανένα κέρδος από την ανάπλαση και ότι η αναπαραγωγή αυτών που επιβάλλει η κυριαρχία απλά διευκολύνει τη δουλειά τους. Βέβαια εκεί όπου η ιδεολογική επίθεση του κράτους αποτυγχάνει και η κοινωνική οργή ξεχειλίζει, τον λόγο έχει η καταστολή με τους ένστολους δολοφόνους να καταστέλνουν τους κοινωνικούς αγώνες (π.χ κλείσιμο στεκιού που είχε ανοιχθεί από τους κατοίκους στον αγώνα τους ενάντια στα ΚΥΤ Αργυρούπολης Ηλιούπολης με την απειλή συλλήψεων και αρκετό ξύλο, καταστολή του αγώνα των κατοίκων των Βριλησσιών ενάντια στον υποσταθμό της Δ.Ε.Η με χρήση δακρυγόνων, συλλήψεις και ξυλοδαρμούς).

Οι δημόσιοι χώροι δεν είναι εμπόρευμα, δεν ανήκουν σε κανέναν επιχειρηματία ή τοπική αρχή και δεν χρειάζονται προστασία από κανένα μπάτσο ή security. Απέναντι σε ψευτοδίληματα του τύπου ή καθόμαστε σπíti ή βγαίνουμε σε κάποιο δημόσιο χώρο για να καταναλώσουμε σε κάποια καφετερία ή μαγαζί, **επιλογή μας είναι η επαναοικειοποίηση των δημόσιων χωρών και το ζωντάνεμα τους ως χώρους συνεύρεσης, αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων και αντίστασης στον κυρίαρχο πολιτισμό και τις αξίες του.** Αυτό δείχνουν και οι αυτοοργανωμένοι αγώνες των κατοίκων ενάντια στην περίφραξη του λόφου Φιλοπάππου, των κατοίκων της Ηλιούπολης και της Αργυρούπολης ενάντια στην εγκατάσταση Κέντρων Υπερυψηλής Τάσης της Δ.Ε.Η, των κατοίκων των Εξαρχείων ενάντια στην ανάπλαση της πλατείας . . . οι οποίοι καταρρίπτουν στην πράξη λογικές του τύπου «δεν γίνεται τίποτα». **Ο αγώνας για την επαναοικειοποίηση των δημόσιων χώρων είναι αγώνας για την επαναοικειοποίηση της ίδιας μας της ζωής.**

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΠΑΤΡΑΣ

Λόντου 173 (5 Δρόμοι)

e- mail: aytonomostekipatras@yahoo.gr **T.☎** 1167 **T.K** 26001